

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30,—.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Neprankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

Skrb c. kr. uprave državnih železnic v Trstu za tujski promet.

(Dopis iz Bl. Dobrave.)

Veseli smo bili nove bohinjske železnice, najlepše nade smo gradili nanjo. Saj je odprla svetu čudovite krasote naše Gorenjske, in prav zato smo se nadejali, da se bo v kratkem zajedno s tujskim prometom povzdignilo tudi blagostanje naših krajev. Upali smo, da nam bo uprava železnice z vsemi močmi pomagala napraviti uae naravne krasote vsaj dostopne izletnikom in tujcem, kar bi ne bilo samo nam v korist, temveč v pretežni večini slavni upravi sami.

Marsikake nade so nam splavale po vodi, kakor se to v takih slučajih le prerao zgodi, a da bi slavna c. kr. uprava drž. žel. na tako nečuten način zanemarjala svoje dolžnosti, tega pač nismo pričakovali.

Prejšnjim obiskovalcem Vintgarja je gotovo še ostalo v spominu, kako prijazna pot je vodila iz vasi Dobrave do slapa. Skozi senčnat gozdiček si lahko prišel do bobnečega „Suma“. Posamezni lastniki zemljišč, po katerih je peljala omenjena pot, so sami skrbeli, da je bila vedno v dobrem stanju, ali pa je za nje popravilo skrbela vas Dobrava.

Odkar pa je slavni erar postal lastnik dotičnega sveta, kar se je zgodilo za časa gradbe železnice, je pa pot tako zanemarjena, da bi še beraču ne delala nobene časti, kaj šele slavni c. kr. upravi!

Ne samo, da je opustošena vsa okolica vintgarskega „Suma“, temveč opustošena je vsled vednih popravil proge tudi ona pot tako, da ob belem dnevu dospel le z največjo previdnostjo z zdravimi udi do slapa. Že ob času lanske sezone je bila ta pot skrajno zanemarjena, tako, da je bil tukajšnji hotelir g. Kamenšek prisiljen popraviti pot na lastne stroške, če ni hotel, da izgubi dve tretjini gostovizletnikov. Gospodje pri slavni c. kr. upravi bi pač morali sramote zardeti pri fakti, da mora ubog gostilničar, čegar eksistenca je odvisna skoro izključno od tujskega prometa, na svoje stroške popravljati pot, ki jo je slavna ugrava blagovolila opustošiti.

Tukajšnje olepševalno društvo je že pred dvema mesecema prosilo c. kr. upravo drž. žel., naj vendar enkrat stori svojo dolžnost in spravi omenjeno pot v red. Kot odgovor na to vlogo je poslala slavna uprava vnovič delavce na dotični svet, češ, da se bo „planiralo“.

Torej sedaj, ko bo promet s tujci v najkrajšem času v polnem tiru, je začela uprava drž. žel. zopet z delom ob oni poti. Njeni delavci so nam razdrli še te provizorične mostove, ki so dosedaj vsaj za silo omogočali dostop k Vintgarju.

Nehote se vprašujemo, ali smo res na milost in nemilost izročeni kapricam c. kr. uprave drž. železnic?

Mesto, da bi nam pomagala povzdigniti tujski promet v našem kraju, nam pa menda čisto nalašč kljubuje, drugače si ne moremo tolmačiti njegove postopanja.

Molčali smo dosedaj v pričakovanju, da bodo naše prošnje vendarle imele uspeh, a ker tega ni, naj izve vsa slovenska javnost, kako kavalirsko vrši slavna c. kr. uprava avstr. drž. žel. svoje dolžnosti.

Vprašamo pa na tem mestu obenem tudi našega g. drž. in g. dež. poslanca, ali nas zastopata res samo s svojimi imeni, ne da bi se pobrigala za interese svojih volilcev, da bomo vedeli to upoštevati pri prihodnjih volitvah.

Iz slovenskih krajev.

Iz Vrhnike. Naš za kandidaturu ubeglega Gostinčarja vneti kaplanče Vovko je videl pretekli teden feto morgano: veličasten shod Ezelesa v gostilni „Mantua“ na Vihniki dne 28. maja t. l., na katerem vidi svoj škrlat gromovnika in zmagalet proti „dušmanu“ (soc. dem.) Ne moremo več prenašati njegovih samohvalnih slavošpevov v „Slovenču“, ki ima za take stvari vedno odprte predale in čigar lažnjivi zmazki se dajo že kar otipati in že od daleč smrde. — Fant ima gotovo čudna očala, da kažejo v takem veličastvu neznamen shod 80 ljudi, med katerimi se je gnetlo pest nadutih Polžarjev in Hlebonarjev, katere je baje kaplan imel za varstvo, in petero priznanih starih klepetulj; — teh pa kaplan ni pohvalil v „Slovenču“, da bi ne bilo zamere pri Marijinih punčkah. Namesto teh je pa videl več njemu neljubi, a odsotnih Vrhničanov, kateri se pa zanj tako malo menijo kot za Gostinčarja — in uspeh tega je bil, da je na binkoštni ponedeljek klerikalni zlikovec potrgal poštenemu tržanu trtne mladice pri hiši. Zborovanje soc. demokratov ni bilo prav burno, dobil bi vsak lahko besedo, in še celo kaplan je delal Kristanu zelo fine poklone, kakor bi ga hotel zasnoviti za Gostinčarja ali povabiti na obed. Našim ni bilo treba se oglašati, ker je klerikalce Kristan tesno prijel in jih roblal. — Mi smo kaplanu hvaležni za dober svet, da naj bajtariji in delavci jedo močnik, če jim je meso predrago, o, seveda on tega ne bo občutil, ker ima po dvorišču toliko piščadi, katere mu znosijo skupaj in skrivaj vnanj zaverovane babe, da se jih mora preobjesti, če je le še malo po božji podobi ustvarjen. Ko je zazvonilo poldan, med kodajsanjem kaplanovim, se je naprednjak odkril prvi in to je bilo vzrok, da je kaplan to pot brezplačno zamolil „naprej“. Nam bo kmalu dovolj tega g. levitar, brigajte se tudi malo za svoje stanovske dolžnosti, da ne bo treba bolnikom čakati na sv. popotnico, ker delujete z agitacijo, brigajte se, da se popravi Ljoginčanom velika krivica pri zidavi šole, če je vaša stranka res ljudska, in bojujte se proti žganjepitju, ki je še vedno, in

sicer le pri najvernejših pristaših globoko v čislih. — Pometajte pred svojim pragom, kjer imate dovolj smeti. — Kdor je pameten, ta je že tako naš, beba in lumpe pa Gostinčarjevi stranki privoščimo. Kakršnega poslanca je kdo vreden, takega bo volil.

Iz Ribnice. Na vprašanje: Kaj naj cenimo duhovni oče višje, ali svojo dolžnost, ali političen shod, odgovarja sledeča dogodba: Na binkoštni ponedeljek sem šel od Sv. Gregorja pri Orteneku proti domu. Začuden sem opazoval na tukajšnjem pokopališču prizor, kateri me je prisilil stopiti bližje. — Videl sem namreč, kako je kopal grobar ne glede na visoki praznik nov grob. Vprašal sem ga radovedno, čemu to počete, na kar mi mož ni mogel dati zaželjenega odgovora. Mahnil sem jo torej naprej s trdnim sklepom, da izvem vzrok temu na praznik nenavadnemu opravilu. In zvedel sem! Ortenekskemu graščinskemu lovcu M. je umrla žena, in ker so bili dnevi vroči, razkraljal se je mrlič hitro in smrad v hiši je bil radi tega neznošen. Ubogi M. se je podal torej k župniku Poljanskemu Lavrenciču, po domače „boksarju“ ter ga prosil, naj se pokoplje žena kakor hitro le more. Toda človek misli, župnik „boksar“ pa obrača. Nič niso izdale prošnje moža, nič dokazila! Častiti dušni pastir je imel važnejša opravila. V Ribnici je bil namreč volilni shod, katerega je vodil sam generalissimus, vitez žalostne postave dr. Žlindra in seveda kaj takega zamuditi, bi bilo za rimskega popa prevelik greh. Zavrnil je prošnjo M. radi pogreba ter mu rekel: Danes moram iti na shod v Ribnico, če pa hočete, pokopljem vam ženo ob 8. zvečer ali pa jutri. M. si ni mogel drugače pomagati, šel je v Kočevje na glavarstvo in dobil je dovoljenje, da se lahko pokoplje mrlič v sosednji fari pri Sv. Gregorju. Tako se je tudi zgodilo! In mrliča so nesli eno uro daleč skozi Klanec na pokopališče druge fare. — Gosp. škof Bonaventura, pometajte pred svojim pragom ter si prihranite vaše opomine za druge bolj potrebne slučaje.

Iz zdravilišča Toplice na Došenjskem. Prvi mesec kopališke sezone je potekel. Marsikateri obiskovalec se je ves ozdravljenja vrnil že domov z namenom, da prihodnje leto zopet pride, češ da se ne povrne nadležna bolezen. Brez dvoma pa se bo, kakor je že sedaj pri prigraslih razvidno, število gostov, v drugem in v še nadaljnjih mesecih mnogo pomnožilo. — Odveč bi bilo naštevati posamezne osebe, torej zadostuje, da omenimo le nekatere, ki so došli od zadnjega našega poročila: G. Bahovec Jos, trgovec z dvema sinovima in gđc. Majer J., g. Jenčič Stanko, c. kr. sodnik, vsi iz Ljubljane; g. Reich Marija iz Dola pri Ljubljani, g. Potokar, ki je obolen na nevrasteniji in zastrupljenju noge, a mu kopeli tako ugajajo, da se že sedaj po par kopelih veliko boljše čuti ter hodi že lahko brez palice, kar mu preje ni bilo mogoče; g. Zaplotnik Ivan, posestnik s soprogo iz Letenc na Gorenjskem, g. Walenda An-

ton, c. in kr. polkovnik iz Banjaluke (Bosna), g. Zofija pl. Moro ter grofica Morozzo s spremljevalko iz Vetrinja na Koroškem itd.

Iz Gorice. Pri državnozbornskih volitvah bo tekmovalo najmanj pet kandidatov. Največ upajo laški liberalci. Proti njim se bore mazinijanci, klerikalci, socialni demokrati in celo Nemci menijo, da morajo svojih par glasovnic oddati svojem „strammdeutsch“ kandidatu. Gotovo bi bilo za Slovence sramotno, če bi to babilonsko zmešnjavo pri volitvah dne 13. junija gledali brez udeležbe. Toda razmere so prisilile goriške slovenske volilce, da opuste medsebojen strankarski boj in nastopijo skupno, ker drugače bi njih prizadevanje ne imelo niti najmanjšega uspeha. — Na binkoštni ponedeljek se je vršil v dvorani hotela „Central“ volilni shod, ki je bil dobro obiskan. Udeležilo se ga je okrog 250 oseb, ponajveč sami volilci. Soglasno je bila sprejeta kandidatura odvetnika dr. Frankota. Naglašalo se je, kako je potrebno ravno volilcem mesta Gorice, da nastopajo pri volitvah složno in odločno, ako hočejo, da si zagotovijo pravico, ki jim pripadajo po njih številu. Dolžnost, sveta narodna zapoved vevale vsem Slovincem, da sleherni odda svoj glas 13. junija za slovenskega kandidata. Tako pride gotovo do ožje volitve z laškim liberalcem, kar je že kolikor toliko imenovati za uspeh. Oblastno in absolutistično vladanje Italijanov mora v Gorici prej ali slej doživeti poraz.

Reklamacijski rok za volitve v občinski zastopstvo poteče 18. junija. Dočim so vrinili v ljubljanski občinski svet kar čez noč Nemce, so Slovenci v Gorici popolnoma brezpravni. Človek bi dejal, sodeč po zunanem, da v Gorici ni človeka razen Italijana; na magistratu in večinoma tudi po javnih uradih nočejo slišati drugega kakor laščino. In vendar je skoro polovico prebivalstva slovenskega. Tu je potreba odločnega ravnanja, ker Italijani nam naših pravic ne bodo usiljevali.

Iz Komna na Goriškem. Za klerikalnega kandidata se pehajo pri nas znani anonimni ovaduh kraških „trijonov“, ki še ni dobil za zaslužnega plačila, znani molitveni doktor, znani kr.voprišežnik in njegov tutor. Med te zakolovrati tudi več drugih blagoslovljenih in neblagoslovljenih vseznalcev, in vse kaže, da bo imela njih agitacija vsa sredstva, ki pa ne bodo dosti hasnila, k večjemu se molitev in sleparija. — Zavedni kraški volilci volite soglasno in složno g. dr. Gregorina in se ne dajte komandirati od kranjskih klerikalcev in sleparjev ljudstva, ako ne marate dobiti od njih nagrade: davek na mošt in na vino in na koši.

Slovenski jug.

Črna Gora in Turčija. Težko je verovati, da ne bo prišlo do spopada med Črno goro in Turško. Ako vzamemo kot dejstvo, da je sam črno-

gorški kralj Nikola izjavil nekemu bolgarskemu častnikarju, da je vojna med Turško in Črno goro neizogibna in da se odslej ne bo oziral na nasvete velevlasti, preti velika nevarnost za mir, ker je sam narod silno razburjen. Arnavtski begunci in emigranti pridejo vsaki dan v večjem številu in obmejni Črnogorci ne vedo sami, kaj bi z njimi storili. Oni nimajo niti sami zadosti življenjskih sredstev in morajo še hraniti arnavtske begunce in njih živali. In vsled tega je umljivo, zakaj podpirajo borbo vstavev, ker pričakujejo, da se bodo po eventualnem uspehu vstaje osvobodili tudi emigranti. Na črnogorski meji gradijo Turki nove forte, pri Čakovu pa so napravili dva šanca na pravem črnogorskem teritoriju. Pred kratkim je poslala črnogorska vlada turški vladi pismo noto, v kateri ji poroča, da odvraca od sebe vsako odgovornost za posledice, ki bodo nastale vsled tega, ker utrjuje Turška tudi one pozicije na meji, katere bi morala po pogodbi porušiti. Vstaja Miridilov in proklamacija samostojnosti Albanije je pa še bolj poostila napete odnose.

Turška in Srbija. Srbija kot ena najbolj ustavnih držav, je bila med prvimi, ki je pozdravila novo, mlado in ustavno Turško. Srbija je do danes ostala zvesta svojemu stališču iskrenega in lojalnega sosedu Turške, da si je mladoturški režim, postavljajoč interese mladoturškega komiteta in stranke nad zakon in postavlo, ki garantirajo vsem državljanom svobodo in enake pravice, razočaral in ogorčil marsikatero tudi najodkritosrčnejšega prijatelja. Kako bodo vplivali na držanje Srbije najnovejši dogodki, ki se odigravajo na Balkanu, se ne more reči. Toda, da nima Srbija proti Turški nobenih neprijateljskih namerov, priča tudi dejstvo, da namerava pozdraviti sultana Mohameda, ki se mudi te dni v Macedoniji in Stari Srbiji. Najprej je mislila srbska vlada poslati snltnu v Skopje poslanstvo, ki bi ga pozdravilo pod vodstvom prestolonaslednika Aleksandra. Sedaj je pa izpremenila srbska vlada svoj sklep. — Ker je namreč bilo tudi potovanje sultanovo odgodeno, tako, da je sedaj padlo ravno v čas, ko mora srbski prestolonaslednik Aleksander h kronanju angleškega kralja Jurja V., bo, kakor javljajo neki bolgarski listi, omenjeno poslanstvo vodil eden izmed srbskih ministrov. Ako bi dovedle sedanje razmere med Turško in Črno goro do konflikta, bi verjetno bila prisiljena Srbija razpustiti taktilko pasivnega prijatelja Turške in stopiti v akcijo s ciljem, braniti svojo samostojnost in teritorij v Turški.

DNEVNE VESTI.

Ljubljana za dr. Ravniharja. Včeraj je imel v „Mestnem domu“ ljubljanski državnozbornski kandidat dr. Ravnihar sijajno obiskani shod, na katerem je razvil svoj program. Na shodu je bilo opaziti nenavadno nav-

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

Vtaknil je svoje bodaio v nožnico in siloma potegnil starca, ki je bil še ves osupel in preplašen, s seboj v sosednjo sobo. Tu se je čutil Altieri varnega.

Njegovemu obrazu se je vrnil tisti mrzli izraz, ki ga je kazal običajno.

— Ah, je dejal zdravnik, priznati moram, da ste me prestrašili.

— Oprostite mi, je rekel Altieri. Kadar je človeku srce polno smrtnega nemira, prihajajo trenotja, ko ne ve, kaj počenja. Toda, prosim vas, povejte mi, kaj mislite.

Starac, ki so ga te besede silovite pomirile, je dal najprej par nasvetov, učitih se dragocenega zdravja gospoda generalnega kapitana.

Nato je polagoma razložil gospejin položaj. Bila je v smrtni nevarnosti; zdravnik je dejal, da je treba čuti pri njej noč in dan:

— Dobro! Čuval bo bom sam.

— Vaša požrtvovalna skrb je vredna občudovanja, gospod generalni kapitan!

Vrli učenc Hipokrata je nato navedel par sredstev in zdravil, ki so se zdela njemu najprimernejša, ter je hotel naposled oditi, rekoč, da se oglasi še v teku tega dne.

— Veste kaj, napravimo drugače! je velel Altieri. Nastanite se v tej palači; ukazem vam pripraviti stanovanje.

Starac se je naklonil; ta ponudba se mu je navidezno jako laskala.

Toda ni si mogel česa, da se ne bi nepokojno ozrl na bodaio, ki si ga je bil Altieri zopet zataknil za pas.

— Zakaj me je hotel ta človek zabosti? se je vpraševal, ko je ostal sam v sobi, ki mu jo je bil Altieri ukazal pripraviti. Ali ga je zares napadla hipna blaznost?

Generalni kapitan pa se je bil medtem vrnil v Leonorino sobo in se zaklenil vanjo. Prej pa je poklical svojega intendanta, nekakega majordoma, ki je opravljal napol služabniško, napol vojaško službo, in mu je dejal:

— Ali si videl mojstra kirurgije ki sem ga nastanil tukaj?

— Da, gospod.

— Dobro. Poslušajte me torej. Če stori ta človek samo en korak iz te palače, preden jaz dovolim, si mrtev.

Intendant je predobro vedel, da se gospod generalni kapitan le redkokdaj šali. Zato je vzel njegovo grožnjo za jako resno in je dostavil stražo pred vrata ubogega zdravnika. Prepričan je bil, da vodi gospodarja edini namen, imeti zdravnika vedno pri roki, in kakor vsi prebivalci palače, je tudi on občudoval ljubezen in skrb Altierijevo, ki se ni več ganil od bolnišnice postelje.

Nikomur ni hotel dovoliti vstopa v sobo: celo zdravila je sam pripravil. To je trajalo pet dni in ravno toliko noči.

Sedeč v naslanjaču, par korakov od postelje, je Altieri strahoma prežal na besede, ki so uhajale ženinih ustnicam.

Bolezen se je nekako uredila; hudi delirij, med katerim je govorila na glas, je nastopal običajno zvečer okrog osme ure in je pojenjal čez par ur; sledila mu je mirnejša pavza, ki je trajala približno do štirih zjutraj. Ta čas je Altieri zaklenil vrata in spal v naslanjaču spanje, ki ni bilo nič manj razburjeno kakor spanje bolnice; kakor hitro se je Leonora le količkaj zganila, je planil ves prestrašen pokoncu.

Zavest življenja se je vrnila Leonori šele v jutro šestega dne, to je, zavedala se je, da kruto trpi na telesu in na duši.

Njeno telo je mučila neizmerna izčrpanost vseh moči: kakor da bi bili zarjaveli vsi vzmeti njenega organizma, je škripal stroj telesa ob najmanjšem naporu, kakor da se hoče vsak trenutek streti. In dušo ji je tlačil brezmejen obup, stud do življenja in iz njega izvirajoča goreča želja po smrti.

Cutila se je res tako uničeno, da ni videla zavetja nikjer drugje kakor v smrti. In kadar je pomislila, da vse gorje njenega življenja izvira iz ene same minute dvoma, jo je popadel srd nad samo seboj in se zdela sami sebi nevredna življenja.

Njene oči so bile vedno zaprte.

Nepremična, vsa otrpla, v splošnem težkem molku, ki ga je edini jedva slišni šum njenega dihanja delal še težjega, je poljasno upala, da se njene oči nič več ne odpro, da ne pride od nje nobena beseda, nobena gesta več, in da zaspi ter se več ne vzdrami.

In zdaj je pregledala dramo svojega življenja in postavila bilanco svoje nesreče.

Njen zločin — rabiti hočemo izraze, v kakršnih je pač govorila njena uboga preplašena duša sama s seboj — njen zločin je trajal nad šest let in se izrazil v opredeljenih dejanjih.

Njen zločin je bil ta, da ona ni ljubila Rolanda tako zelo, kakor je on ljubil njo, Roland ji je ostal zvest, ona pa je njega izdala.

Ni ga ljubila z vso svojo ljubeznijo, kajti dvomila je o njem, ker je verjela kurtizaninemu obrekovanju!

V noči svoje zaroke, ko je Imperija pred Svetom Desetorice zatrdila, da je bil Roland njen ljubimec in da je umoril Davilo iz ljubosumnosti, bi bila morala premisliti in ji zakričati v obraz:

— Lažeš! ... Roland je ves moj, kakor sem jaz vsa njegova.

Ko jo je stara dogaresa Silvija hotela potegniti s seboj na stopnice, da bi pozvali ljudstvo na upor, bi bila morala pomisliti in zaklicati:

— Teciva, umriva zanj! Kajti on in jaz sva samo eno, edino bitje, in nič naju ne more razdružiti!

Ko ji je njen oče prisegel, da je bil Roland pomiloščen in je zbežal iz Benetk, bi bila morala pomisliti in zaklicati:

— Lažeš! Če bi bil Roland svoboden, ne bi iskal zavetja drugod kakor pri meni!

In ko ji je njen mož naposled povedal novico o Rolandovi smrti, bi bila morala pomisliti in zaklicati:

— Lažeš! Roland bi imel tudi v smrtnem boju še toliko moči, da bi se privlekel semkaj, do mene, ter umrl v mojem naročju.

In ko je stopila v cerkev Svete Marije, v cerkev, posvečeno zvestobi zaročencev, bi bila morala pomisliti in zaklicati:

(Dalje.)

dušenje za naprednega kandidata. Njegova zmaga je sigurna.

Napredno politično in gospodarsko društvo za „Vodmatski okraj“ priredi danes, dne 9. junija t. l. ob 8. uri zvečer zaupni volilni sestanek v gostilni gospoda Ivana Pavška na sv. Martina cesti 36. Na sestanku se bo predstavil naš državnozborni kandidat gospod dr. Vladimir Ravnihar, odvetnik v Ljubljani. Somišljeniki, vsi na sestanek.

Razbit klerikalni shod. Včeraj zvečer so sklicali klerikalci pri „Ribiču“ na Karlovi zemlji shod, na katerega je prišlo več naprednjakov nego klerikalcev. Med govori klerikalcev so naprednjaki delali take medklince, da so klerikalci nazadnje shod razpustili, ne da bi bili kaj opravili.

Shod zaupnikov narodno-napredne stranke v Spodnji Šiški se vrši danes dne 9. t. m. zvečer ob 8. uri pri Ančniku v Spodnji Šiški. Zaupniki oziroma člani političnega društva „Vodnik“ se radi važnosti istega uljudno vabijo k polnoštevilni udeležbi.

Tajni načrti ljubljanskih klerikalcev. Kakor igra dr. Susteršič kadar pride v Šenklaž ali k Franciskanom v cerkev, gnusnega hinavca in farijeza, tako hinavščino igrajo ti ljudje tudi v politiki, zraven pa bi vse radi požrli, kmata pa izmogli in — odrli. Kar bo kmata od teh ljudi in poslancev dobil, bo moral proketo drago plačevati na kapitalu in obrestih. Najnovjši ciganski načrt pa so si izmislili zdaj dr. Susteršič, knezoškof dr. Jeglič in dr. Lampe, samo ugodne prilike čakajo za to da bi ga izdelali. Načrt se glasi: Deželni zbor sena prosa, da podeželi šentviške škofove šolske zavode, t. j., dežela naj bi jih vzdrževala v prihodnje z denarjem davkoplačevalcev, ker ne more škof zavoda več vzdrževati, pa tudi dolga ki je na njih, plačati! Duhovniki upijejo da počiva na njih zavodih „žegen božji“, v resnici pa jemlje vse hudič — žegen in denar!

Škof proti župniku Bercetu. Prijatelj g. župnika Berceta je nam sporočil, da je dobil g. župnik pismo te vsebine:

„Častitemu g. Antonu Berce, upokojenemu župniku na Gradu v Ljubljani.

Ker ste list knez. škofijs. ordinarijata z dne 3. junija št. 2327 in svoj odgovor z dne 4. junija neposredno ali posredno objavil v listu „Jutro“ z dne 6. junija št. 456, torej v listu, ki je cerkveno pod grehom prepovedan, ki je že kar naravnost tajil božanstvo našega Zveličarja in ki razširja ne le mržnjo do cerkve in njenih naprav, ampak žali tudi krščansko mravnost:

Se pozivljate, da do 12. junija incl. v istem listu to svojo neposredno ali posredno objavo obžalujete in dotočni štev. kn. šk. ordinariatu pošljete.

To se Vam nalaga sub poena suspensionis. Ako lista z zapovedanim obžalovanjem kn. šk. ordinariat ne dobi do večera 12. junija t. l. se Vam bo zagrožena kazen naložila.

Ta opomin velja enkrat za trikrat.

Kn. šk. ordinariat v Ljubljani, dne 7. junija, 1911.

† Anton Bonaventura, škof. Tako poroča včerajšnji „Sloven. Narod“.

Ljubljanski policaji zaupniki „Slovenčevega“ uredništva. Med moštvo ljubljanske policije vseh šarž vidimo dan na dan švigati v „Katoliško tiskarno“ razne „pristaše“, ki obveščajo klerikalce o raznih stvarih. Opozarjamo na to svetnika Lauterja in zahtevamo da to preneha, posebno, ker je prepovedal dajati „Jutru“ tudi najnedolžnejša policijska poročila, za katera se — mimogrede povedano — čisto nič ne potegujemo.

Žalostne razmere pri ljubljanski policijski straži. Famosni policijski komisar, o katerem smo že zadnjič prinesli par „zgledov“, „finega“ obnašanja je sedaj naročil podjetnikom tivoljskih zabavišč, da stražnikov brez vstopnine nimajo nikamor puščati. Požabil je gotovo, da se sam, kot tudi drugi policijski uradniki tega ne drže. Sploh znajde ta komisar vsak dan nekaj novega, samo da pokaže svoje sovraštvo proti straži. Moštvo ovaja za prazen nič in je titulira kot to olikani ljudje ne delajo. Mera je polna. Prosi se odpočimati merodajne faktorje, Vam pa g. komisar bodi povedano da je žalostno če si morate in mislite z ovajanjem in brutalnim nastopanjem proti stražnikom iskati ugleda — ki pa je ... že ... Prihodnjic več.

Poštni uslužbeni in klerikalci. V „Pošnem Rogu“, glasilo jugoslovanskih poštinih in brzojavnih uslužbencev, čitamo sledeče silno zanimive stavke, katere naj si naši klerikalci dobro zapomnijo: „Tovariši! Poštni uslužbeni! Zvesto, bok ob boku z vladnimi strankami so stali

proti nam slovenski klerikalci vsakokrat, ko se je šlo za naše koristi, in v zadnji številki smo prinesli imena onih jugoslovanskih poslancev, ki so glasovali leta 1908, proti našim zahtevam. Med temi imeni blišče tudi imena Gregorčič, Fon, Šnsteršič itd. Kakor so ti ljudje izdali koristi slovenskih kmetov, tako so izdali tudi naše koristi. To ne more in ne sme ostati nekažnjeno. Dan 13. junij 1911 mora biti dan plačila za izdajice ljudskih, za izdajice naših koristi. Dokažimo, da znamo bojevati, da znamo voditi boj do zmage. Agitirajmo od moža do moža, od družine do družine, od sela do sela, da pripomoremo tudi mi k porazu one klike med nami, ki si pod krinko vere in ljudski koristi polni svoje žepe in redi svoje trebuhe!“ Milimo, da tako jasno in odkrito se še nikdo ni izrazil o naših klerikalcih.

Iz kamniškega volilnega okraja smo sprejeli poziv, v katerem samostojni in neodvisni volilci izjavljajo, da je njih kandidat posestnik Matej Sršen na Skarucni, ker posestniki in gospodarji najlažje zaupajo možu, ki izhaja iz njih srede in je vsem znan in priljubljen.

Izpremembra v Deželni zvezi za tujski promet. Deželni odbor doslej ni dajal Zvezi nikake podpore — dasi jo je po svoji klerikalni navadi obljubil — češ da ne da podpore, dokler nima na Zvezo ingerence. To ingerenco si je deželni klerikalni odbor predstavljal tako, da bo imel absolutno večin. Zato je zadnji občni zbor izpremenil pravila; poslej bo deželni odbor imel 10 članov — seveda klerikalnih — mesto ljubljana pa, ki je že dozdaj dajala stalne podpore na leto, bo imela le 2. To je značilna izpremembra pri Deželni zvezi za promet tujcev.

Napredno-klerikalni kompromis v Idriji? Idrijski notar g. Pegan taji v „Slov. Narodu“, da bi se zavzemal za kompromis s klerikalci proti socialnim demokratom in si je ob enem dovolil povedati lekcijo „Jutru“, ki naj bi se — predno priobči kako tako vest — informiralo pri narodno-napredni stranki. Mi pa vprašamo g. idrijskega notarja, zakaj ni nam poslal svojega pojasnila, nego je začel v drugem — četudi naprednem listu polemizirati z nami? Sicer pa moramo konstatirati, da njegova izjava v „Slov. Narodu“ niti od daleč ni taka, da bi odpadel vsak dvom o resničnosti naših trditve. Veselilo nas pa bo, ako naši idrijski naprednjaki dementirajo za dejanji, t. j. ako ne sklenejo kompromisa s stranko, ki je napovedala naprednjakom boj na nož.

Konfiscirana porotna razprava. Naš prijatelj Luschian nam je včeraj zaplenil poročilo o porotni razpravi in sicer del dr. Hudnikovega govora. „Slovenec“ je v torek kot uvod k obtožnici priobčil tako nesramen napad na soobtožene člane upravnega sveta, da se je celo Luschianov tovariš dr. Neuperger javno v porotni dvorani zgražal nad njim. Naš prijatelj Luschian tega očividnega vplivanja na porotnike ni videl. — Erkläre mir Graf ...

Študijsko potovanje naših članov. Režiserja slovenskega gledališča, gg. Danilo in Verovšek sta odpotovala v študijske svrhe za nedoločen čas iz Ljubljane. Cilj potovanja je Berlin, kjer si ogledata slovito družbo Reinhardtovo in dovršene uprizoritve berlinskega kraljevega gledališča (vgl. Schauspielhaus), na povratku pa se ustavita v Leipzigu, Pragi in na Dunaju, da pogledata tudi tamošnja aktualna repertoira dela. Celo potovanje utegne trajati blizu tri tedne. — Pozdravljamo z zadovoljstvom požrtvovalnost naših članov, ki se ne straje niti stroškov niti truda, da si razširijo obzorje in se bogati skušenj vrnejo k novemu delu v prihodnji sezoni ter nemalo pripomorejo k povzdigi kulturnega nivoja našega gledališča.

VI. Umetniška razstava v Jakopičevem paviljonu, ki je bila ravnokar otvorjena, ostane odprta do srede meseca julija. Da se privabi večje število obiskovalcev, srečala se bodo, v slučaju, da dosežejo prodane vstopnice število 3.000 tri darila, obstoječa iz treh izvršnih umotvorov. Ker služijo vstopnice enočasno kot srečke, prosijo se obiskovalci, da jih blagovolijo shraniti. — Kupljeni ste bili na dan otvoritve slike: „Ob Jebriju“ I. Vavpotiča in „Morje“ (pastel) H. Gerbiča.

Uradne ure pri mestni hranilnici ljubljanski so za stranke ob sobotah in dneh pred prazniki od 8. dopoldne do 1. popoldne, sicer pa od 8. do 12. dopoldne in od 3. do 4. popoldne. Ob nedeljah in praznikih hranilnica sploh ne uraduje.

Pevski zbor „Glasbene Matice“ priredi izlet na Sv. Jošta in v Škofjo Loko dne 11. junija t. l. Odhod z južnega kolodvora ob 6. uri 40 minut jutraj, prihod na postajo Sv. Jošta ob 7. uri 46 minut. Odhod iz Škofje Loke ob 10. uri 50 minut, dohod v Ljubljano ob 11. uri 22 minut zvečer.

„Sokol“ v Domžalah priredi svoj prvi letošnji pešizlet v nedeljo, dne 11. junija t. l. v Dragomlje, kjer se snide

z ljubljanskimi Sokolom in odkoder potem skupno odkorakajo v Domžale. Zbirališče je v telovadnici Sokolskega Doma v Domžalah ob 2. uri popoldne, kjer bodo redovne vaje. Odhod točno ob 3. uri. Na zdar!

Odbor političnega društva „Vodnik“ v Spodnji Šiški pozivlja s tem vsa izvenšišenska društva, ki bi eventualno nameravala prirediti kako svojo veselico ali drugačno priredbo v Spodnji Šiški, da blagovolijo vsakokrat popreje pravočasno stopiti v dogovor s političnim društvom „Vodnik“ v Spodnji Šiški, da ne pride do neljubih kolizij, ki bi gotovo gotovo občutno škodovala na obeh straneh.

Slovenski football klub „Sparta“. Ustanovni občni zbor istega se vrši danes, v petek dne 9. t. m. ob 8. uri zvečer v gornjem salonu restavracije „pri Roži“, ter tem potom gg. člane opozarjamo, da se istega sigurno udeležijo. Gostje dobrodošli!

Pedagoško društvo v Krškem (okrajno učiteljsko društvo) slavi letos svojo 25. letnico. Ob tej priliki priredi na dan 2. julija t. l. slavnostno zborovanje in koncert. Prosimo vsa društva, da se oziroja na to. Podrobnosti o prireditvi pozneje.

Veliko vrtno veselico priredi kakor smo že poročali slov. trg. društvo „Merkur“ dne 9. julija t. l. na vrtu „Narodnega doma“. Pri veselici, ki se bo vršila na zelo široki podlagi bode sodelovala Slovenska Filharmonija in društveni pevski zbor, ki se za to prireditev pridno pripravljajo. Čisti dobicek je namenjen podpornemu zakladu. Z ozirom na ta blagi namen prosimo gg. društvenike in prijatelje društva, da že sedaj vzbujajo zanimanje pri svojih stanovskih tovariših za to prireditev, kajti čimvečja bo udeležba, tem lepši uspeh.

Zakupni razglas. C. kr. intendant domobranskega poveljništva v Gradcu je poslala trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani zakupni razglas glede zagotovitve sena, slame in kuriva za leto 1911/12. Ponudbene razprave se bodo vršile v različnih krajih v času od 1. julija do 7. avgusta 1911. Zakupni razglas, ponudbeni vzorci in splošni pogoji so v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Seznam približne potrebščine oskrbovalnih predmetov za c. in kr. vojno. C. in kr. intendant 3. voja v Gradcu je poslala trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani obvestilo o dobavi oskrbovalnih predmetov in seznam o približni potrebščini predmetov, ki se bodo potrebovali za oskrbo c. in kr. vojne za dobo 1911/12. na raznih postajah. Seznam obsega pšenico, rž, oves, seno, slamo, trd in mehke les ter premog. Obvestilo in seznam se lahko vpogledata v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

Promenadni koncert „Slovenske Filharmonije“ se vrši ob ugodnem vremenu danes od pol 7. do pol 8. zvečer v „Tivoli“, od pol 8. naprej pa v hotelu „Tivoli“.

Glavna posojilnica pred poroto.

Tretji dan razprave.

Nadaljevanje razprave se prične ob 9 dop.

Začetkoma predlaga dr. Hudnik, da se vrednost graščine Thal zlasti kar se tiče gozda, ugotovi po izvedenih, to pa zato, ker je pričal Kavšek, ki je, dasi je za pregled celega ogromnega posestva rabil komaj en dan, isto ocenil le na 700.000 K.

Dr. Neuperger izjavi, da se na to oceno nikakor ne opira, ker je znano, da vsak isto stvar drugače oceni.

Dr. Ravnihar za svojega klijenta Rogla ugotavlja, da je bil zapisnik odborovih sej članom vsakokrat na razpolago in da bi zlasti Maček to moral vedeti, ker je bil istočasno odbornik tudi pri drugih podjetjih.

Upravitelj konkurznega sklada dr. Oblak pod prisego zaslišan predloži uspeh poslovanja upniškega odbora ozir. konkurznega sklada. Prevzel je izterjatve od likvidacijskega odbora. Med glavnimi dolžniki so: dr. Hudnik, Lavrenčič, Meglič, Pavšler, Putrich in Mauer. Dr. Hudnikov dolg znaša 1.334.621 K 96 v. je zavarovan na hipotekah in je izterljiv. Mobilarna eksekucija je donesla 17.000 K. Dunajske hiše so še nove, donosajo 115.000 K najemnine, po realni vrednosti pa se različno ocenjuje. Mi smo jih v o-fertih ocenili na 2 milijona, neki izvedenec jih je ocenil na 1.700.000 K, drugi pa na 1.500.000 K. Gotovo je, da je bila kupčija s temi dobra in da pri njih ne bo izgube. Ostali dolg je zavarovan na graščini Thal in sicer je terjatev 106.000 K vknjižena na 6. mestu. Graščino je kupil neki Hitraček, katerega oskrbnik je priznal, da je konsorcij Thal to posest kupil pod ugodnejimi pogoji, kot Hidraček. Iz te

graščine se je sesekalo 40.000 m³ lesa, treba je dognati, koliko denarja je ta les vrgel in kam je prišel denar. Ako je bilo prvotno res 97.000 m³ lesa, tedaj ga je moralo preostati še 57.000 m³. Sedanji lastnik namerava posestvo razkosati in tedaj je upanje, da pridemo tudi mi do pokritja.

Lavrenčičev dolg pa je in sicer kar ga spada pod to za „Glavno posojilnico“ nesrečno ime, glede izterljivosti zelo dvomljiv. Maks Lavrenčič, ki je tožen na 31.000 K ugovarja razen 5.000 K ves ostali znesek. To je že znano, kjer se Lavrenčiča toži, tam je gotovo prekanje in ugovarjanje.

Dolg Franc Domicelj in Alojz Lavrenčič, je najbrže neizterljiv.

Tudi glede dolga pri Karolu Megliču je malo upanja, da kaj dobimo. Iztoženo je 177.000 K izgubljeno pa 200.000 K. Ravno pri Megliču se mi čudno zdi, da je „Glavna“ pri takim kritju dovoljevala tak visok kredit. Meglič ni imel nobenega posebnega premoženja pač pa dolg po nesrečni tvrdki Lavrenčič & Domicelj. Prisilna uprava je dognala, da njegovo premoženje ni toliko vredno, kot ga Meglič ocenjuje. Meglič namreč silno pretirava pravo vrednost, posebno kar se tiče travnika na Gradišču. Posest v Žirovnici-Mostah se je ocenila na 60.000 K, prodana pa je bilo svojčas le za 27.000 K.

V splošnem dr. Oblak še omenja, da so prvotno mislili z ozirom na neugoden denarni trg še počakati z izterjatvami. Toda z ozirom na druge upnike pa je bil odbor primoran tudi odločno nastopiti.

Kot navadno, se je tudi tu zgodilo: manjši dolžniki so bili izterljivi, glede večjih terjatev pa je treba čakati ugodne priliko.

Zelo dvomilive so tudi še

Pavšlerjeve vodne sile.

Pavšler dolguje „glavni“ 992.557 K. Ravno pri Pavšlerju se je šlo za vprašanje, ali se opusti prisilna uprava. Otežkočeno je pravo ocenjevanje njegovih vodnih sil. Eni menijo, da so vredne še čez 1 milijon, drugi zopet da so ničvredne.

Dr. Oblak pravi, da se je obrnil naravnost na dr. Lampeta, ker se je Pavšler izjavil, da je dobil neko obvezno izjavo od dežele in da je le z ozirom na to izjavo začel kupovati.

Dr. Lampe je med drugim tudi rekel, da bi dežela dala za te vodne sile komaj pol milijona, toda še to le pogojno, ako se načrt očisti dveh sen, namreč Majdiča v Kranju, ki noče priznati pogodbe in nekega Novaka. V ostalem pa, da deželni odbor reflektuje na te vodne sile, toda cenješe morajo biti.

Potemtakem kake pozitivne prednosti teh vodnih sil za sedaj upravitelj konkurznega sklada še ne more podati.

Sicer pa je Pavšler, — dr. Oblak pravi, da ne ve kako bi rekel — nekako prikrknjen človek, ki se je preveč vživel v te ideje, za katere je izdal velike vsote. Napačno je bilo od dr. Hudnika, da mu je toliko zaupal, a Pavšler zna tako prepričevalno govoriti, da se človek res mora zanesti nanj.

Pri Fakinu in Fröhlichu se lahko zgodi, da je vse izgubljeno.

Knific slabo informiran.

Na vprašanje dr. Sabotja, če je bil Knific o teh dolgovih kaj informiran, dr. Oblak odgovori, da je Knific v celi aferi „Glavni“ tako slabo informiran, da si z njim ne more nič pomagati.

Nepoštena manipulacija.

Dr. Novak vpraša upravitelja, če je med tem časom zasledil kako nepošteno manipulacijo od strani dr. Hudnika. Dr. Oblak odgovori, da ni našel nobene take sledi.

Službena pogodba.

Na vprašanje dr. Ravniharja, če je imel Rogel kako službeno pogodbo z „Glavno posojilnico“, dr. Oblak odgovori, da take pogodbe ni bilo.

4 obtoženci gredo domov.

Predsednik razglasi, da se je predlogu dr. Trillerja ugodilo; obtoženci: Čad, Maček, Putrich in Turk se lahko odstranijo do zaključne razprave v soboto, Dr. Triller še izjavi, da on jamči za svoje klijente in da če treba, jih sodišče vsak čas lahko pokliče k razpravi. Dr. Triller poveri svoje mesto dr. Frlanu ter s svojimi klijenti vred odide. Omenjeni gospodje so bili, ko so zapustili dvorano, te olajšave očividno jako veseli.

Zaslišanje prič.

Na to se je pričelo z nadaljevanjem zaslišavanja prič.

Kot prva priča se zasliši inženier Mihael Vošnjak iz Gorice. Priča (že 74 let star) je bil ustanovitelj Zveze slovenskih posojilnic v Celju. Ko je 1. 1903 prišla revizijska postava, se je zahtevalo, da se ta zavod preustroji. Dne 19. oktobra 1. 1905. se je iz omenjene Zveze učinila Zadruga Zveza v Celju. Priča je bil kot preje, tudi sedaj pri novi Zvezi načelnik. Vsed zdravja svoje žene pa se je preselil v

Gorico; namesto njega pa je vodil mesto predsednika prvi podpredsednik. Priča je le v izrednih slučajih prihajal v Celje. — Glede kredita pri Glavni mu do včeraj še ni bilo nič znane. Dr. Kukovec kot blagajniški nadzornik je imel z Joštom kot pisarniškim ravnateljem kontrolo čez blagajniško imovino. — Priča zahteva preklic ali v Slovenskem Narodu ali v obtožnici, ker je „Narod“ poročal da se je posojilo dalo brez varstva. Priča izjavi, da to ni res in ponudi tozadevno pojasnilo. Pri nas so se uveljavljala tri gesla: Prvo in predvsem: varnost, drugo, koliko nese in tretje, kako se denar hitro nazaj dobi.

Dr. Neuperger: Jošt je še 1. 1904 v Ormožu ljudi svaril, kdor ima v „Glavni“ kaj naloženega, naj hitro vun vzame, ker zavod ni varen. Kaj pravite g. priča, da je isti Jošt pozneje pri sejah Vaše Zveze isto „Glavno“ priporočal?

Vošnjak: Če je res tako, to gotovo ni bilo prav!

Dr. Frlan vpraša pričo če mu je bilo glede Glavne kaj znano in kakšen je bil Jošt vobče. Priča odgovori, da mu glede „Glavne“ ni bilo nič posebno znanega, le ime se mu je čudno zdelo. Jošt pa je odvrnil splošno zaupanje.

Dr. Josip Vrečko

odvetnik v Celju, član načelstva Zadruga Zveze, pojasnjuje nasprotja nastala med Zvezo v Celju in v Ljubljani. Jošt se je ravnal po naših pravilih. Glede provizij mu je le znano, da je Jošt dobival provizije za železne blagajne, če jih Zveza oddajala zadrugam, o kakih drugih provizijah pa nič ne ve. — Jošt mu je nekoč rekel, da se je „Glavni“ nekoliko več kredita dovolilo, na kar je priča spril stvar v razgovor pri prihodnji seji.

Predsednik in dr. Frlan

sta si zopet prišla navskriž. Dr. Frlan je namreč hotel pričo vprašati, kako se je o Joštu splošno sodilo, na kar dr. Neuperger ugovarja. Predsednik ju opozori, naj se ne kregata. Ko hoče dr. Frlan reagirati, ga predsednik zavrne: Viimate z menoj govoriti, ne z državnim pravdnikom. Dr. Neuperger se zglesi k vprašanju in začne: Vsaj sam priznavam, da je bil Jošt takrat mišljen kot zaupljiva oseba, ampak —

Predsednik: Prosim stavite vprašanje!

Na to pride na vrsto priča

dr. Brenčič

kot predsednik nadzorstvenega sveta.

Jošt je rekel, da je Glavna obremenjena za 180.000 K, izkazalo pa se je, da se ji je faktično dalo 300.000 K. Izpocetka se je to posojilo vknjižilo na aktivni tekoči račun, pozneje pa se je del zneska prenesel kot vloga na drugo knjigo. Jošta sem večkrat vprašal, kaj je z Glavno posojilnico. Jošt je dejal, nič bati se, denar je v arno naložen! Da „Glavna“ slabo stoji, sem zvedel že pred 4 leti. Zato je bila „Glavna“ eden tistih naših zadrug, za katero smo se najbolj brigali. Dr. Oblak: Vi ste Jošta večkrat vprašali glede „Glavne“ in niste vedeli, kako slabo stoji. Priča: Verjel sem Joštu, posebno sem postal zaupljiv ko sta 1. 1907. dva revizorja z Dunaja (Allgemeiner Verband) revidirala in vse v redu našla. Zato smo mislili, da so bile tudi Joštove revizije pravilne.

Dr. Frlan: Ali revizor ni mogel videti dotične vloge? Da, to bi bil moral videti, pa ni. Ali se posojila pri Zvezi dovoljujejo z navedenjem zneska? Ne vselej!

Priča nadalje pove, da sta imela ključke do blagajne blagajniški nadzornik ter pisarniški ravnatelj, takrat Jošt.

Dr. Neuperger pojasni zadevo glede 45.000 K, ki jih je Zveza izplačala „Glavni“ že potem, ko je Jošt izstopil iz službe. Posojilnica v Bralslovčah je imela svoje vloge pri „Glavni“ ni hotela izplačati. Zato so se obrnili na Zvezo, ki je bila primorana denar založiti in je tako postala upnica „Glavne“.

Anton Mirnik

ud načelstva Zveze v Celju, izpove glede vknjižbe 300.000 K soglasno s prejšnjo pričo.

Dr. Frlan: Ali je Jošt po poslovnem redu smel sam izplačati?

Priča: Da! — Tudi večje zneske, n. pr. v tem slučaju po 500 K za 600 članov? — Da, tudi 300.000 K je smel Jošt po poslovnem redu izplačati sam brez seje.

Priča Ivan Rebek

član načelstva Zveze v Celju, izpove, da je bilo glede tega kredita pri sejah obravnavano.

Dr. Neuperger: Jošt je trdil, da je le še 150.000 K terjatev, res pa je bilo 250.000 K.

Naslednja priča

Miloš Štibler

uradnik Zadruga Zveze v Celju, je meseca marca 1. 1910. revidiral Glavno posojilnico. Pri reviziji ni našel nič posebnega. Pojasni, kako je tistih

300.000 K vknjiženih na dva dela, en del v posojilih, drugi v vlogah.

Dr. Frlan: Ker ste vedeli, kako „Glavna“ stoji, zakaj pa niste izterjali, ko je Jošt odšel?

Priča: Takrat je bil nov odbor, ki o razmerah ni bil informiran.

Dr. Frlan: To se ne vjema, kajti dr. Kukovec je ostal tudi v novem odboru zraven in njemu je bila ta zadeva dobro znana. In dalje, zakaj pa Kunej, ki je te knjige vodil, ni opozoril odbora na to vknjižbo. Tudi vi ste bili revizor in ste se lahko prepričali v razmerah pri „Glavni“.

Priča: Za dolžnost revizorja zadostuje, ker najde v knjigah in kar mu pove upravni svet. Od te revizije dalje sem jaz povsod rekel, da pri „Glavni“ ni varno nalagati.

Dr. Frlan: Po odhodu Jošta je „Glavna“ vendar Zvezi vrnila 45.000 K. Dočim se pozneje ni nihče gospodov zmenil za ostali dolg.

Na to zasliši priča
dr. Janko Brumen

odvetnik v Puju.

Priča je imel svoj denar naložen pri Ljudski posojilnici v Ljubljani. Ker pa sem sredi decembra l. 1910. zvedel, da Ljudska posojilnica ne stoji trdno, sem jo vložil v Glavno posojilnico. (Smeh.) Zanesel sem se na informacije Celjanov in pa na reklamo v Celjskem koledarju. Zato sem dne 19. decembra pustil dvigniti vlogo pri „Ljudski“ ter jo naložil pri „Glavni“.

Predsednik prečita dr. Brumnovo ovadbo, v kateri imenuje prejem te vloge kot sleparijo in pravo pravcato goljufijo.

Rogelj: Takrat se je promet še vršil, ustavil se je šele 22. decembra. Predsednik: Pa bolj slab promet je bil.

Dr. Frlan: Ali vas ni visoka obrestna mera k temu zavedla?

Priča: Ne! Tudi drugi zavodi imajo tako obrestno mero.

Dr. Neuberger: Ali vzdržujete svojo ovadbo glede „pravo pravcato goljufijo“?

Priča: Da!

V vodo vržen denar.

Pri zaslišanju priče R. Malija iz Tržiča se je dr. Neuberger glede naloganja denarnih zavodov pri „Glavni“, izrazil, da je to v vodo vržen denar. Na to dr. Novak pri naslednji priči Josipu Šternu iz Tržiča, reagira, rekoč:

„V pomirjenju posojilnic na deželi, bodi povedano, da denar dotičnih vlog ni v vodo vržen denar, kakor gosp. državni pravdnik trdi, marveč denar se vrne, treba bo le počakati!“

Isto se je ponovilo pri zaslišanju naslednje priče Iv. Pehanija iz Trebnjega.

Dr. Neuberger razburjen: (proti dr. Novaku:) „Vi ga ne boste plačali!“

Dr. Novak: Jaz ne, plačan pa bo!

Nadaljne priče:

Franc Kerin, Krško; Martin Zadnik, Trnovo; Avgust Nadilo, Škofja Loka, izpovedo v bistvu le to, da so udeje načelstva denarnih zavodov nalogali pri „Glavni“ denar vsled ugodnih ponudb, koje jim je poslala „Glavna“. Pri zaslišanju priče Alojzija Žerjave iz Rateč, o katerega vlogi prenešeni iz Moravč v „Glavno“ smo že včeraj poročali, je glede v „vodo vrženega denarja“ zopet nastal

spor med dr. Novakom in državnim pravdnikom.

Dr. Novak je tudi to pričo potolažil, da vloga ni v vodo vržen denar, kot je drž. pravdnik rekel. Dr. Neuberger ugovarja, da se njegov izraz ne sme v tem smislu tolmačiti. Predsednik oba spornika opozarja, naj se ne kregata.

Dr. Novak izjavlja, da je primoran ta izraz, ki ga je drž. pravdnik pri priči Mally rabil, javno zavrniti, ker to škoduje vnanjim denarnim zavodom. Naj se g. drž. pravdnik o tem očitku vzdržuje, potem tudi jaz preneham ugovarjati.

S tem se je razprava ob 1. uri popoldne prekinila.

Popoldanska razprava.

Izjava državnega pravdnika.

Popoldanska razprava (začetek ob 4. uri) se je zopet pričela s sporom, s katerim se je dopoldanska končala.

Dr. Neuberger izjavlja, da mu glede tistega izraza „niti na misel ni prišlo, da bi bil strem hotel reči, da bi bil pri Glavni posojilnici naloženi denar izgovorjen za dotične posojilnice, ker škodo bodo trpeli zadružniki.“ Radi tega je vsaka bojazn pred kakim navalom na posojilnice neosnovana in jaz ne bi nikomur svetoval zato niti krajcarja vun vzeti iz posojilnic.

Dr. Novak izjavlja, da, ker so označene besede dopoldne na javnost napravile vtis, kot da bi bili radi te-

ga denarni zavodi oškodovani, je bil primoran v pomirjenje javnosti zadevo pojasniti. Oškodovani ne bodo ne posamezni vlagatelji, ne denarni zavodi, trpeli bodo le zadružniki. Na podlagi izjave pa, ki jo je podal g. državni pravdnik, se zadovoljuje z vsebino iste.

Na to se nadaljuje zaslišanje prič. Prvi se zasliši dr. Oražen, ki izpove o stanju za časa delovanja likvidacijskega odbora. Ko je slišal o posojilu pri Megliču, bi bil kmalo okrog padel.

Prihodnja priča rač. revident Ivan Mikuš izpove v kakšnem stanju je našel knjige, in da mu Rogelj glede izplačevanja provizij izpočetka niti odgovoriti ni hotel.

Zadružništvo: velik bolnik.

Priča Trstenjak, kontrolor Mestne hranilnice izpove, kako je Zalaznika opozoril, naj bo previden in da je isti, ko na zahtevo ni dobil jasnega računa o stanju zavoda, izstopil. Priča se potem v temeljiti pojasnitvi bavi z zadružništvom kot velikim bolnikom, katerega bolezen je vplivala tudi na pojmom pri Glavni. Priča je mnenja, da bodo take katastrofe še večkrat predmet za porotne obravnave. — Glede Jošta je mnenja, da se za revizorja ne spodobijo jemati provizije. — Lavrenčič pa je bolj znan kot muzikant s citrami nego kot gospodar pri taki graščini kot je bila Thal. — Dr. Hudnika ne smatra za nepoštenega človeka. Hotel si je pomagati, pa je imel nesrečo.

O ponesrečeni asanaciji „Glavne“ posojilnice

izpove priča Peruzzi, uradnik Kmetске posojilnice. Domači zavodi so skušali polom zadržati, toda razmere, ki so jih pri „Glavni“ našli, za ta korak niso bile ugodne. Roglja pozna kot poštenega človeka.

Zagovornica svojega očeta.

Priča Ela Auer roj. Vršec je skušala ovreči očitani glede nerednosti, ki so jih našli po smrti njenega očeta. Priča pravi, da je bilo v blagajni čez 7000 gl. gotovine da so pa dobili le 3000 ostalih 4000 pa je dr. Hudnik naložil v posojilnico. Zmanjkala je poleg drugega tudi knjiga vrednostnih papirjev. Ko je oče umrl je njena mati našla dr. Hudnika pri odprti blagajni, on je vzel ključ in ga šele drugi dan vrnil. — Dr. Hudnik ugovarja proti sumničenjem ter v bistvu vstraja pri svoji prvotni izpovedbi. (Pričo je težko razumeti, govori hitro in le proti predsedniku.) Prečita se izpoved notarja Hafnerja kot tedanjeja koncipijenta pri notarju Gogali. Hafner pravi, da je šef takrat večkrat rekel, kako je Vršec mogel opravljati posel bankirja ko niti trgovskih knjig ni redno vodil.

Priči Rajhar in dr. Švigelj.

Prvi kot bivši uradnik Mariborske posojilnice sedaj revizor Zveze slovenskih zadrug, izpove, da je bil povod vlaganju v „Glavno“ le ugoden denarni položaj. Obrestna mera 4—5% je povsod normalna.

Dr. Švigelj izpove, da se mu je zdelo posojilo pri Megliču zelo visoko. — Rogelj mu je še 14 dni pred Božičem telefoniral, da se ni treba nič bati.

Zaslišijo se kot nadaljne priče

zastopniki prizadetih denarnih zavodov

in sicer: Franc Šerko, Cerknica; Avgust Kunc, Črnomelj; Janko Toman, Moravče; Fr. Baš, Gotovlje; Anton Elender in Feliks Tribuč, Mozirje; Karl Schwentner, Vransko; A. Podme-nik, Dol; Fr. Koprivec, Zagorje; dr. Božič, Celje; Stefan Pernat, Ormož; Karl Windischer, Kranj. Bistvo vsebine njih izpovedb soglašja z že znanimi izpovedbami prej zaslišanih prič. Deloma vsled ugodnega denarnega položaja, deloma vsled ugodne obrestne mere so pri „Glavni“ vlagali svoj denar. Ovire vračanja so se pojavile šele lani. Nekatere je tudi Jošt priporočal.

Zastopnik posojilnice v Zagorju je pojasnil že omenjeno transakcijo. Istotako je glede razmerja celjske Zveze dr. Božič pojasnil isto, kot priče njegovi tovariši. Vprašanje dr. Novaka glede visokosti obrestne mere prič dr. Božič pojasni tako, da pri zavodih s trgovskim kreditom obrestna mera 5% ni nič nenavadnega, nekatere banke v gotovih slučajih celo še višje računajo.

Zadnja priča

policijski komisar Jančigaj izpove v tudi še znani zadevi Vadrnala, ki se mu je na njegovo posredovanje izplačala obljubljena vloga. Na vprašanje dr. Novaka, če je dr. Hudnik solidno ali potratno živel, priča izpove, da dr. Hudnik ni potratno živel.

Razprava je z odmorom 15 minut trajala do pol 9. zvečer.

Nadaljuje se danes ob 9. uri dopoldne.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Princ Mirko protektor Albanije.

Dunaj, 8. junija. Avstrijska vlada je dala danes svojemu carigradskemu poslaniku grofu Pallaviciniju brzojavna navodila, kako stališče naj zavzema v slučaju konflikta med Turško in Crno goro. Splošno prevladuje mnenje, da bosta Rusija in Avstrija zahtevali, da prizna Turčija popolno popolno avtonomijo Albanije pod protektoratom katerega evropskega princa. Tozadevno pride najbolj v poštev črnogorski princ Mirko. To bi bil edin izhod, ki bi mogel preprečiti vojno na Balkanu.

Državni zbor.

Dunaj, 8. junija. Državni zbor se snide 11. julija in bo imel samo kakih 6 plenarnih sej. Kot predsednika zbornice imenujejo Nemci že sedaj dr. Pattajja, oziroma dr. Ebenhocha.

Demisija belgijskega kabineta.

Bruselj, 8. junija. Klerikalni belgijski kabinet je bil prisiljen k demisiji. Sam kralj se je odločno izjavil proti poklerikaljenju šol.

Demisija Glombinskega.

Praga, 8. junija. Kakor se poroča, namerava železniški minister Glom-binski demisijonirati še pred jesenskim zasedanjem parlamenta.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.

Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pis-menim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Ključavničarskega pomočnika, bolj pri-letnega, sprejme takoj v trajno delo Jakob Preželj Rudolfovo. Plača po dogovoru. 171 61

Spretna prodajalka se takoj sprejme v modni trgovini O. Jezeršek na Mestnem trgu.

Danska daga (psica) 4 leta stara se ceno proda. Kje, pove „Prva anončna pisarna.“ 320/2—1

Sokolski krog, dobro ohranjen proda I. Soklič, Cesarja Jožefa trg 12. 320/1—1

Močno kolo s prostim tekom se proda. Sodna ulica št. 4. pri Ravnikarju. 318/2—1

Meblovana soba velika, zračna s popolno repariranim vvhodom se odda sv. Petra cesta 64. I. nadstropje. 319/2—1

Trgovski pomočnik izvežban v galante-rijski, specerijski in železni stroki želi takoj službe v mestu, ali večjem trgu. Vprašanja pod „Pridnost“ poštno ležeče Koprivnica, Štajersko.

Lepa velika preproga se radi preselitve ceno proda Poizve se v Kolizeju šte. 55. 321/1—1

Sodarski pomočnik bolj prileten se sprejme Kje, pove upravništvo „Jutra“. 179/5—1

Dobro ohranjena omara se ceno proda. Poizve se v podružnici „Jutra“, Sp. Šiška. 2-1

KORESPONDENCA.

Postojna! Gospodična v plavem krilu, beli bluzi, „Napoleon“ klobuku, občudovana pri prodaji razglednic v jami, potem pri „Kroni“, se vljudno prosi za naslov pod „Postojna“, poštno ležeče, Ljubljana. 180

Kdor išče ali oddaja kako

službo,

kdor hoče kaj

kupiti ali prodati,

doseže to najlažje, ako

inserira

v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača

samo 5 vinarjev.

Fani Urek javlja v svojem imenu in svojih nedoraslih otrok Franceta, Anice in Olge prežalostno vest, da je njen preljubi soprog, oziroma oče, gospod

Franjo Urek

poslovodja pri tvrdki Fr. X. Souvan nenadoma v Kranju preminul.

Pogreb predragerega rajkega bo danes dne 9. t. m. ob 5. uri pop. iz mrtvašnice v Kranju.

Prosi se za tiho sočutje.

Namesto vsake druge izjave.

Ravnateljstvo trgovskega bolniškega in podpornega društva v Ljubljani naznanja tužno vest, da je njegov mnogoletni član, gospod

Fran Urek

poslovodja veletrgovske tvrdke Fran Ksav. Souvan

nenadoma umrl.

Pogreb bo v petek, dne 9. junija ob 5. uri popoldne v Kranju.

Draga pokojnika priporo-čamo v blag spomin.

V Ljubljani, 8. junija 1911.

Izjava.

Jaz podpisani Franc Prime iz Koroškevasi št. 18 preključem s tem vse žaljive besede, ki sem jih govoril o g. Josipu Štanglju iz Gotnevasi, ga prosim odpusčenja in obžalujem, da sem ga žalil. Zahvaljujem se mu za to, da mi je odpustil.

Koroškavas, 6. junija 1911.

Franc Primc.

Štelaže

za prodajalno

se prodajo po nizki ceni pri
I. Šega v Sodražici.

Fotografske aparate

in veliko zalogo vseh v to stroko spa-dajočih potrebščin priporoča

photomanufaktura in drogerija

„Adrija“

v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5. Zunanja naročila izvršuje z obratno pošto. — Ceniki so na razpolago.

Razglas.

Pri Mestni hranilnici ljubljanski so uradne ure za stranke ob sobotah in v dnevih pred prazniki od 8. dopoldne do 1. popoldne, sicer pa od 8. do 12. dopoldne in od 3. do 4. popoldne. Ob nedeljah in praznikih se sploh ne uraduje.

Ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.

Najboljše odgovori „Slovenec“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Može, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 6 vinarjev.

L. J. Fröhlich

sobni slikar in plesarski mojster, dekora-cije, napisi in cerkveno slikarstvo

Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-hranilnični račun šte. 67.626.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

Kompanjon

se išče za večje dobro vpeljano pod-jetje na Kranjskem.

Dopisi naj se pošiljajo pod „N. N. 20.000“, poštno ležeče, Ljubljana.

Vsak dan okusno prirejeni

raki

ob petkih pa tudi razne

ribe

v restavraciji „pri Lipi“

Židovska ulica.

SODE

dobro ohranjene, stare in nove, velike in male, prodaja

IVAN BUGGENIG

sodar

Ljubljana, Cesta na Rudolfovo želez. 5.

FR. KS. KASPER

Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.

Zaloga raznega pohištva

hišnih oprav za spalne in jedilne sobe vseh vrst tapetiranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.

Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Pozor, peki!

Izredno ugodna prilika!

V Spod. Šiški, na glavni cesti, na najbolj prometnem kraju se odda s l. avgustom v najem

pekarija

eventualno se proda tudi hiša, v kateri se nahaja. Razun te pekarije se nahaja v Šiški, ki ima okoli 7.000 prebivalcev, samo še ena. Zmožen, trezen mož si na tem prostoru napravi lahko lepo premoženje.

Povpraša se v tovarni vozov Peter Keršič v Spod. Šiški.

ETERNIT-tovarna

Patent HATSCHKEK

Najboljše pokrivanje streh

General. zastop: V. Janach & Co., Trst.

Glavna zaloga:

T. Korn, Ljubljana.

Najboljši pokončevalec mrčesa je brezdvomno F. Scherag-a

JANOL

pomori podgane, miši, stenice, ščurke i. t. d. pod garancijo.

Naroča se:

Dunaj XV.,

Fünfhausgasse šte. 5.

KINTA

K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljiva so KINTA kolesa.

Najboljši jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik

LJUBLJANA, Dunajska c. 9.

Special. trgovina s kolesi in posam. deli.

Izposojevanje koles.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Gg. botrom in botricam priporočam birmanska darila.

Nikelnasta moška ura z verižico od	K 4-50 naprej.
Prava srebrna moška ura z verižico od	K 9-70
14 karatna zlata moška ura z verižico od	K 44—
Nikelnasta damska ura z verižico od	K 8-50
Prava srebrna damska ura z verižico od	K 9-50
14 kar. zlata damska ura z verižico od	K 20—
Uhani zlato na srebro	K 1-80
14 kar. zlati uhani	K 4-50

Največja in najsolidnejša tvrdka

H. Suttner

Mestni trg (nasproti rotovžu). Sv. Petra cesta 8.

Lastna tovarna ur v Švicl. Tovarniška znamka „Iko“

Miši in podgane naredo največjo škodo v kletih in skladiščih.

Te se najhitreje uniči z mojo nanovo od mene iznajdeno uničevalno pasto, ki jo more vsakdo in povsod uporabljati. Cena pasti pol kilograma K 3—. Izgotavljam tudi najnovejšo in od občinstva kot najboljšo priznane mehanične pasti za miši in pod gane, ki prekosi vse iznajdbe na tem polju. Vjame se v tako past 15 do 20 miši, ne da bi bilo treba past znova nastavljati. Cena pasti za podgane 8 K, za miši K 3-60 do 5-20. Dobiva se pri iznajditelju in izdelatelju

L. Pösch kleparski mojster, Dunaj XVII., Blumengasse šte. 60.

Izgotavlja stenske in namizne akvarije, kopalne kabine za ptice, ročne, stenske, vozne in nagrobne svetilke, itd.

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Telefon interurban šte. 129.

Valjšni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skadi šče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici: Gruden & Co., Ston trg šte. 9.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo. Muzikalije.

Telefonska šte. 118.

Najmodernejšše črke. Litografija.

— Poštne hranilnice šte. 76.307. —

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastnem domu.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvi in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh mogočih sestavah. — Tekom leta 1910. zavarovalo se je 19.215 oseb za kapital nad 155 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 1018 milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 392 milijonov kron.

Del. glavica: K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad: K 610.000.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.

Priznana pristne oljate in suhe
cene nizke barve točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca na debelo in na drobno. — Izborne emajlne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Zaradi minule sezije

so cene

oblek za gospode, dame, dečke in deklice

veliko znižane.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Šelenburgova ulica.

Dolencec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica

Šuble, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivolli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Stlene, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleustein, Jurčičev trg.

Wislaak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagodě Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Bič, Zaloška cesta.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Zadel, Karlovska cesta.

Likar, Glince.

Sterkovič, Dunajska cesta.